

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1085

30.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politisk soldaterarbejde: SA's tradition og ånd

Del 8

II. ÅNDEN I SA DEN POLITISKE SOLDATS 10 BUD

Det er vigtigt at adoptere en tradition og realisere dens meningsfulde - også organisatoriske - anvendelse og realisering. Men alt dette må ikke forblive en bleg mental leg og en papiridé: For at blive historisk magtfuld skal den indre holdning tilføjes, uden hvilken intet bliver vitalt.

For nationalsocialismen - blev det påpeget i forordet - er soldaterlivet ikke blot en vigtig del af det nationale fællesskabs naturlige opdeling og i kampens stund en militant organisationsform for militante nationalsocialister; soldaterlivet er et etisk princip, en livsholdning, der stiller meget konkrete krav til den militante, så han kan udrette det, som partiet forventer af sin Sturm-Abteilung!

Disse krav blev i sommeren 1977 sammenfattet som "Den politiske soldats ti bud" og er siden blevet fuldstændig accepteret i vores samfund. De var ikke dogmatiske regler, der blev opfundet vilkårligt - de kom fra den rigdom af erfaring og livsindstilling, som politiske soldater havde i kamptiden såvel som i efterkrigstiden - og de trak på SA-krigernes erfaringer og eventyr såvel som på aktivisterne i "den lange nat" og frem for alt de nationale ungdomsbevægelser.

Næsten otte år er gået siden da - lange år med bitter kamp, tilbageslag, afsavn og ofre, forfølgelse, forbud og undertrykkelse, men også med gennembruddet til en forenet, landsdækkende og fungerende bevægelse. De "ti bud" forblev og fangede flere og flere nye brunskjorte-soldater - intet måtte udelades, intet måtte tilføjes. De var og er ikke abstrakte overbevisninger, livsfjerne moralbegreber, uopnåelige krav - de er født ud af kæmperens direkte erfaring, ud af hans indsigt i kampens nødvendigheder, de har bevist deres værd i livet og danner derfor livsgrundlaget for vores politiske soldater:

TRO!
ADLYD!
KAMP!
VÆR SAND!
VÆR KOMRADELIG!
ARBEJD MED DIG SELV!
VÆR DISKRET!
VÆR TAPPER!
VÆR STOLT!
VÆR BARMHJERTIG!

Disse ti bud er tæt forbundet med hinanden, går over i hinanden, supplerer hinanden, henviser til hinanden. De første tre bud "Tro! Adlyd! Kæmp!" er de vigtigste krav, som alle de andre udspringer af - de gjaldt allerede i samme formulering for brunskjorterne i det historiske SA!

Overordnet set er disse ti bud dog opstået i vores kamp for den nye generation af nationalsocialister og har også bevist deres værd i denne kamp - de er ikke en bleg kopi af fortiden, men en realitet i livet i nutiden.

I otte år har der nu igen været et nyt SA - "Den politiske soldats 10 bud" er dets grundlæggende lov, der former og former de nye brunskjorters liv. I en sådan tid udvikler der sig allerede en egen tradition, som aldrig kan være en efterligning af tidligere telte, selv om den falder tilbage på gamle former og fortsætter fortidens kamp i dens væsentlige og varige aspekter. Derfor har jeg det håb, at disse "Den politiske soldats ti bud" vil fremstå for det nysgerrige øje hos kommende generationer af nationalsocialister som et nyt, som et tiende aspekt af SA's tradition - som et indre bidrag til den uendelige kamp for vores folks fremtid og udvikling, ligesom metoderne til at overvinde det nazistiske forbud forhåbentlig en dag kan blive vores ydre bidrag i Brunskjortehærens glørværdige historie!

TRO!

Troen er vores levebrød!

Kan man virkelig kræve tro - er det ikke snarere sådan, at det at kunne tro i høj grad unddrager sig menneskelig viljestyrke, at man får eller mister troen på noget helt uafhængigt af, om man vil det eller ej?

Faktisk kan og skal man ikke "tro" på den nationalsocialistiske idé - det er hverken religion eller ideologi; den lærer ikke noget, som man mere eller mindre vilkårligt bare skal tro på:

Nationalsocialisme er simpelthen erkendelsen af menneskets biologiske natur og formål i sit miljø og den idealistiske beslutning om at arbejde for realiseringen af en naturlig orden snarere end blot for komfort og velbefindende i ens eget lille liv. For at kæmpe for en sådan ny orden organiserer nationalsocialisterne sig i et nationalsocialistisk parti. Og dette parti kræver af ethvert partimedlem - men især af dets politiske soldater - en tredobbelt tro: tro på partiet, tro på sine kammerater og tro på sig selv! Og denne krævede tro er på alle måder et spørgsmål om vilje, for det er ikke en handling af "at holde for sandt", men beslutningen om at stole på! Buddet "Tro!" kræver ikke, at nogen ideologiske eller andre påstande holdes for sande, det kræver af den politiske soldat, at han ikke længere ser sit livs centrum i realiseringen af uafhængige håb, men overlader dette liv til fællesskabet, hvorfra det får mening og værdi!

Troen på partiet:

Partiet er et folks organiserede vilje til at leve; det er det fællesskab, der kæmper for den nye orden, og kun i det og gennem det bliver denne nye orden mulig. Det er derfor, nationalsocialisten betror sit liv til det: Han kan have sine egne ideer om nationalsocialismen i mange henseender - det er endda godt og rigtigt - men han kan aldrig have "ret" i forhold til partiet. Partiet viser vejen, det er nationens fortrop - kun de, der følger det, kan derfor virkeliggøre nationen. Det er derfor, partiet altid har ret: ikke fordi hver eneste beslutning altid skal være rigtig, men fordi målet er rigtigt, og uden det arbejde, som partiet organiserer, uden den kamp, som partiet fører, ville dette mål aldrig blive nået! Uden partiet opløses nationalsocialismen i utallige intellektuelle cirkler og politiske sekter, som mister mening og sammenhæng. Kampen for det nationalsocialistiske partis opbygning, bevarelse og sejr er den politiske soldats helligste livsopgave - det er kun muligt, hvis han tror på partiets opgave, dvs. hvis han med hver fiber i sit hjerte og sin vilje stoler på, at de nationalsocialistiske arbejderes og kæmperes kollektive indsats og vilje - fornyet og videreført af hver ny generation - i sidste ende vil være stærkere end det borgerlige system, at det vil overvinde systemet, etablere den nye orden og dermed sikre vores folks overlevelse og højere udvikling!

Tro på dine kammerater:

Partiet er ikke en administrativ mekanisme - det er det levende fællesskab af nationalsocialistiske arbejdere, kæmpere og ledere og dermed den åndelige enhed af alle mennesker i en nation, der sammen stræber efter det store mål. Denne enhed omfatter ikke kun de nulevende og aktive partikammerater - den omfatter også de millioner af døde, såvel som de kommende generationer af vores bevægelse. Troen på partiet - på behovet for en organiseret fortrop for nationen - suppleres derfor af troen på kammerater, på mennesker, der arbejder og kæmper inden for partiets rammer, fyldt med det samme mål og med den samme dedikation! Ens egen uselvskhed, forpligtelsen af ens liv til et mål, der er større end dette liv og overlever det, har sin værdi i sig selv, for en idealist er altid et mere behageligt fænomen og lever i sidste ende et lykkeligere liv end materialisten; men det får kun sin virkelige betydning gennem tilliden til, at ens kammerater står ved ens side og altid fortsætter kampen, hvor man selv måtte stoppe - det være sig gennem sygdom og død, det være sig gennem forfølgelse og fængsel eller af andre grunde. Intet er forgæves, for der vil altid være kammerater, der fortsætter, ligesom vi fortsætter arbejdet og kampen for de kammerater, der har kæmpet før os. Vi er aldrig alene - ikke engang i samvittighedsfængslets isolation eller i eksillets eksil - vi er altid en del af det levende fællesskab af kammerater, der overlever os og i sidste ende vil realisere vores ønsker, mål og forhåbninger.

Troen på sig selv:

Beslutningen om at overgive sig så fuldstændigt til partiet og fællesskabet, at overlade sit eget liv til dem, som nu ikke længere tjener en selv, men partiet, er hurtigt taget. For at holde den oppe må man aldrig miste tilliden til partiet og kammeraterne - men heller ikke miste tilliden til sig selv og sin egen styrke. Den, der tror, er stærkere, end han ofte selv ved: Han kan udholde alt, SÅ LÆNGE han tror!

ADLYD!

Lydighed er den store dyd i vores revolution!

Som den organiserede livsvilje og vores nations fortrop gør det nationalsocialistiske parti krav på sine partikammeraters tillid. For at kunne nå sit store mål, følges dette dog af kravet om lydighed - Alle partikammerater - men især selvfølgelig vores politiske soldater - adlyder partiet og ingen andre. Det gør de uden forbehold og med al deres magt - uanset om de forstår meningen med en ordre eller ej, uanset om partiets ordre svarer til deres egne ønsker eller ej. For den politiske soldat går lydighedspligten så langt som til at ofre sit eget liv:

ENHVER, DER SVÆRGER TIL HAGEKORSFLAGET, HAR INTET TILBAGE, DER STADIG TILHØRER HAM!

En dobbelt lydighedspligt binder den politiske soldat til den tyske arbejderklasses revolutionære parti:

Som organisationsform for de politiske soldater er og bliver Sturm-Abteilung en underafdeling af partiet - den står ikke over for partiet som en ligeværdig partner, politisk er den et redskab for partiet og organisatorisk er den livsudtrykket for dets politiske soldater. Den, der påtager sig at opdne politiske soldater mod partiet, at gøre SA til en selvstændig politisk faktor med egoistiske politiske ideer, den, der vil sætte sig over eller ved siden af partiet i stedet for loyalt at tjene det og dermed virkeliggøre Volksgemeinschaft, er en partifjende! Den politiske soldat adlyder partiet og dets leder og tillader aldrig, at der bliver skubbet en kile ind mellem ham og partiet! Men hvis der opstår en konflikt inden for partiet eller mellem partiet og en af dets underafdelinger, er hver enkelt politisk soldat direkte underordnet partiet og dets leder - så må og skal han om nødvendigt vende sig mod sine egne tidligere overordnede og kammerater! Den politiske soldat er partiets ryggrad - han må aldrig lade sig knække eller bevæge til partifjendtlige handlinger. Partiets overlevelse og succes afhænger af ham!

Som regel er det dog hans direkte overordnede, der repræsenterer partiet for den politiske soldat, og hvis ordrer han skal udføre til døden. Men partiet kræver aldrig blind lydighed over for kadren: **DEN NATIONALE SOCIALIST VIL LYDE FOR AT VINDE!**

Han kan og bør tænke selv, han har sin egen personlige forståelse af nationalsocialismen, som han bør komme med forslag og idéer ud fra. Den overordnede er forpligtet til at reagere på sådanne forslag og ideer, enten for at implementere dem eller for at forklare, hvorfor de ikke er anvendelige på denne måde eller nu. Pligten til at adlyde er ikke desto mindre grænseløs og ubegrænset - men den politiske soldat må aldrig have følelsen af, at han kun er "kanonføde" og ikke en kammerat blandt kammerater, der konspirerer for den sejr, som kun troen på partiet, lydighed mod partiet og kampen for partiet kan bringe!

Den politiske soldat, der har indtryk af, at der ikke bliver lyttet tilstrækkeligt til hans ideer og forslag, eller at de beslutninger, der er truffet, er i modstrid med partiets ideer og interesser, går først til sin direkte overordnede og derefter også til højere overordnede i partiet og SA. Men når der først er truffet en beslutning og givet en ordre, som den politiske soldat skal adlyde, så vil han bruge alle sine kræfter. Så er der ikke mere tøven og ikke flere forbehold!

Den højeste autoritet for den politiske soldat er partiets leder! Når lederen har talt, er et spørgsmål endeligt afgjort, og der kan ikke længere være nogen tvivl om partiets generelle linje!

Kun dem, der har lært at adlyde på denne måde, er egnede til selv at være ledere eller underledere:

Kun dem, der har lært at adlyde, vil en dag være i stand til at give ordrer!

Den politiske soldat må ikke tolerere udisciplinering i alle tænkelige former, hverken hos sig selv, hos sine kammerater eller hos nogen af sine ledelseskammerater. Han er forpligtet til at rapportere det, så partiet hurtigt og grundigt kan kvæle enhver degenerering af vores revolutionære kampfællesskab til en borgerlig svinesti i opløbet!

Nationalsocialist: Lær disciplin! Adlyd! Så vil sejren være vores!

KAMP!

Kampen er den politiske soldats formål i livet!

Sammen med tro og lydighed er buddet "Kæmp!" det tredje hovedkrav fra partiet til dets soldater i brune skjorter - også det, der faktisk tydeligst former hans liv og former det soldatiske menneske. Tro og lydighed - det er, hvad partiet kræver af alle andre partikammerater, om end ikke med samme konsekvens, som totalt gennemsyrrer ens eget liv: Den simple partikammerat vil mønstre begge dele og arbejde for partiet efter sine evner på sin plads i denne ånd. Men han vil stadig være bundet til sit tidligere liv med mange tråde i sin indstilling til livet - til sin familie, sit erhverv, sine interesser og vennekredse. Han vil forsøge at bruge og anvende alt dette til sit partiarbejde, men i sidste ende vil han mest forblive i sit private livs normale kanaler.

Den politiske soldat, derimod, forstår allerede de to første bud som milepæle på den vej, der gør ham til ridder af den nationalsocialistiske revolution, som helt og holdent underordner sit privatliv i denne revolutions tjeneste. Denne udvikling fuldendes i det tredje krav, hvormed den politiske soldat endelig lægger sit tidligere liv bag sig og kun lever for revolutionen:

Den politiske soldat i National Socialist Workers' Party er en professionel revolutionær. Hans liv er en kamp mod systemet og for den nye orden. Denne kamp tager ikke hensyn til private interesser og håb, til familie og venner, til profession og position. Den politiske soldat kæmper for partiets sag uden at tage

hensyn til sig selv - dermed har han allerede brudt totalt med det herskende system, dets orden, dets love og skikke. Alt dette udsætter ham for forfølgelse - han tager den også på sig, går gennem fængslerne og er i sidste ende parat til at ofre alt, selv sit eget liv!

Livet for en politisk soldat, en professionel revolutionær og ridder af revolutionsordenen bør ikke forestilles som et liv med lidelser og ofre, selv om det kan se sådan ud for en udenforstående med hans borgerlige, materialistiske standarder:

Denne kamp, dette brud med den borgerlige verden, denne totale forpligtelse over for den nye orden er ikke resultatet af en grammatisk pligttopfyldenhed præget af indsigt i nødvendigheden; beslutningen om at leve et sådant kampliv kan ikke og bliver ikke beordret, er ikke resultatet af pres og tvang. Den politiske soldat ser ikke altid sig selv som et offerlam og en tragisk figur. Afhængigt af hans humør og erfaring kan han indimellem føle det sådan. Men dybt i sit hjerte ved han, at han ikke kan leve på nogen anden måde og ikke ønsker at leve på nogen anden måde. Sturm-Abteilung er ikke en vilkårlig underafdeling, som man kan blive indkaldt til. Det er legemliggørelsen og den organisatoriske form for en af de tre mennesketyper, der kendetegner det nationalsocialistiske arbejderparti - soldaten, krigeren!

Han kan kun leve i et borgerligt system med materialistisk orientering ved at bekæmpe det, ellers vil tomhed, kedsomhed og meningsløshed overvælde og kvæle ham! Det borgerlige system kan derfor ikke tilbyde ham noget, kan ikke korrumpere ham - han er immun over for det, ikke primært på grund af ideologisk viden, men på grund af hans følelse for livet. Derfor finder krigeren kun meningen med sit liv og sin lykke i kampen, selv om dette liv udadtil ser ulykkeligt ud for den udenforstående borgerlige. Selvfølgelig bliver denne kamp kun meningsfuld og overskrider kæmperens eget liv, når den er forankret i troen på partiet og gennemførelsen af dets generelle linje. Den politiske soldat kæmper ikke for selvvalgte mål og ikke kun for sig selv og sine egne - han kæmper for partiets sejr, som viser ham målet og giver ham konkrete opgaver ved at definere partilinjen!

I nutidens forbudsperiode er problemet, at NSDAP endnu ikke er genopstået som en politisk fortrop for revolutionen, der er i stand til at handle. I historien om vores nuværende nationalsocialistiske tankefællesskab var det derfor i begyndelsen kun de militante, som kun kunne leve i denne tilstand ved at kæmpe imod den, der fandt sammen. Sådanne mennesker fandt hurtigt hinanden og genkendte hinanden med det samme. De blev til Stormafdelingen, som stadig mangler det parti, der hører til den og viser dem vejen. Derfor så de ikke deres opgave i at formulere programmer og ideologiske

udviklinger - de tog simpelthen kampen op i konkrete termer. Og denne kamp kunne kun være en kamp mod NS-forbuddet og for den nye grundlæggelse af NSDAP. Kun dette nye NSDAP kunne derefter bestemme den politiske kurs i detaljer. Som beskrevet i første del er dette nye SA i mellemtiden blevet et fællesskab, der praktisk talt ER den nationalsocialistiske bevægelse! I dag adlyder den politiske soldat sine overordnede, som leder ham i kampen mod NS-forbuddet og for den nye grundlæggelse af NSDAP; han kæmper i overensstemmelse med den generelle linje, som vores fællesskab har givet ham, og som i mellemtiden er den retmæssige arving til det gamle parti og forløberen for det nye!

VÆR SAND!

Vores ære hedder loyalitet!

Det var det historiske motto for krigerne i Waffen-SS. Det gælder i sidste ende for alle politiske soldater:

En mand af ære - det er ham, hvis handlinger er i harmoni med hans overbevisninger, og som villigt og pålideligt accepterer og opfylder de forpligtelser og konsekvenser, der følger af dem. En sådan mand fortjener respekt i sine medmenneskers øjne, vil være i stand til og have lov til at respektere sig selv og besidder ære. I fremtidens nationalsocialistiske folkestat og i den nationalsocialistiske bevægelse generelt forventer vi, at enhver, der arbejder og kæmper i vores rækker, er en mand af ære. Denne ære erhverves imidlertid ikke gennem en engangsbeslutning, men kun gennem livslang loyalitet over for ens overbevisninger og de forpligtelser, der følger af dem! Derfor hedder vores ære loyalitet - derfor må partiet kræve af sine politiske soldater, ud over alle de andre bud, at de ikke opfatter deres kamp og deres livsholdning som en engangsbeslutning, der kan tilbagekaldes efter forgodtbefindende, men at de i den ser et kald, en æresopgave, som de skylder loyalitet hele livet!

Buddet "Vær trofast!" sikrer mere end noget andet uforgængeligheden af vores idé og bevægelse:

I den første del blev det allerede påpeget, at man kan forbyde organisationer, men ikke ideer og frem for alt ikke de mennesker, der holder fast i disse ideer, og at det derfor ikke er undertrykkelse og forbud, der kan ødelægge en bevægelse, men kun ligegyldighed og resignation hos folk. Men vores kammeraters loyalitet er stærkere end forbudslove og jager enhver fristelse til ligegyldighed og resignation væk - og ikke bare i et par år, men for altid: Hver

generation af politiske soldater - og vi er nu allerede den tredje - bærer nationalsocialismen ind i fremtiden takket være deres loyalitet over for ideen og bevægelsen! Den, der slutter sig til os i dag som en 16- eller 18-årig kæmper, er selv en bropille, der støtter og muliggør bevægelsens vej i de næste 50 år. Og denne loyalitet vil så også sikre næste generationsskifte på det rigtige tidspunkt: Den militantes vilje er stærkere end de borgerliges system! Men i den politiske soldats loyalitet over for sine overbevisninger og bevægelsen viser denne vilje sig hver dag på ny!

Buddet om trofasthed er helt sikkert det sværeste:

Den opblussende begejstring vækker stærke kræfter i alle - men især i en kæmper, som af natur nyder eventyret, styrkeprøven, den mandige prøve, overvindelse af modstand og modstandere. Men så viser fighterens vej sig snart at være en vej til lidelse, til opofrelse, til at give afkald på al borgerlig komfort og bekvemmelighed, en vej til fængsel og muligvis til døden. Og denne vej kan ikke mestres ved en engangsindsats, men må kæmpes for år efter år, årti efter årti. Kun de, der tilhører den militante elite i vores samfund, kan bedømme, hvad det betyder for den enkelte!

Men nationalsocialister forbliver loyale - det er, hvad den gamle garde i NSDAP gjorde, da partiet blev forbudt efter den fejlslagne opstand den 9. november 1923. Det er, hvad brunskjorterne i den første periode af kampen gjorde på trods af fire hundrede blodvidner; det er, hvad heltene fra Hitlerjugend gjorde, som frivilligt ofrede sig, da hele verden satte sig for at ødelægge Tyskland; Det er, hvad de politiske soldater fra Reichsfront gjorde, da det ødelagte efterkrigstyskland syntes at gøre ethvert håb om en tysk genopstandelse eller endda om en ny sejr for nationalsocialismen umulig; det er, hvad de standhaftige nationalsocialister gjorde i den lange nat, da den eneste udsigt til fremtiden syntes at være de troendes bortdøen! Og i dag holder VI de troende - allerede i en noget bedre situation og med større udsigter til en ny begyndelse, men stadig i en vanskelig, næsten håbløs situation. Hvilken heroisk sang er vores bevægelses historie!

Ja - vi vil forblive loyale, uanset hvad der måtte komme, indtil solen, som i dag kun lever i nogle få menneskers hjerter, en dag igen står strålende op over Tyskland og Europa - indtil vores flag igen vajer frit i vinden!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION
#1005 19.06.2022 (133)

Der Kampf geht weiter !

Seit langem haben die Kämpfer der Wehrmacht am 8. Mai 1945 die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Inhaltsstoffe von Massenmord, Verbrechen, Vorfällen und Verbrechen haben nicht nur gemacht, das Karte die großen Ideen unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.
Alle Nationalsozialisten sind wieder ehrenvolle Vorkämpfer und Kampfgänger an der Spitze der Bewegung um die Erhaltung unserer weißen Völker.
Die Bewegung ist eine starke Bewegung, aber die Größe des Reiches ist ein Vorbild für alle, die sich für die Bewegung interessieren.
Die verschiedenen Gegenstände sind aber dabei, die Völker zu gewinnen oder zu verlieren. Völker (V) - zu begreifen, seine Mittel und Erziehung, Überwindung und Kampfbereitschaft.
Die "Hegel" oder "Hegel" ist ein Wahlkampf oder ein Kampfbild, ein Propagandamittel bewahrt oder auf einem Nationalsozialisten an der Spitze Nationalsozialisten ist seine Pflicht!
Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly
Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her (www.movingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the NEW ORDER
Number 176 (2021)   Founded 1973   April 26, 2021 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orientation.
Whether "Hegel" or "Hegel", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hilf Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichsführer SS Reichlich Klumler</p> <p><small>Translated from the SS Original</small></p>	<p><small>John Evelyns Der Giftige Farnes Book</small></p> <p>The Poisonous Mushroom</p> <p><small>Translated from the Third Reich Original Der Giftpilz</small></p>	<p><small>Reichlich Reichlein</small></p> <p>Hitler in Italy</p> <p><small>English / German Deutsch / English</small></p>	<p>SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family</p> 	<p>Theodor Fritsch The Sins of High Finance</p> 	<p>Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im Bild</p> <p><small>English - German / Deutsch - English</small></p>
---	---	---	---	---	--

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!